

Οδυσσέας

Δέσποινα Μελίσσογλου: Καλημέρα σας. Είμαστε το Α2 και ως Ήρωα του μήνα θα σας προτείνουμε έναν ήρωα που τον ξέρετε όλοι σας καλά, τον Οδυσσέα. Ναι, καλά ακούσατε τον Οδυσσέα, τον βασιλιά της Ιθάκης, τον γιο του Λαέρτη, τον σύζυγο της Πηνελόπης, τον πατέρα του Τηλέμαχου, τον πρωταγωνιστή της Οδύσσειας που κάνουμε στην Α΄ Γυμνασίου και ήδη γνωρίζαμε όλοι μας από το Δημοτικό. Πασίγνωστος ο ήρωάς μας. Τόσο που στο προοίμιο της Οδύσσειας δεν αναφέρεται καν το όνομά του-ξέρουμε όλοι σε ποιον αναφέρεται το ποίημα, ποιος είναι αυτός ο άνθρωπος, ο άνδρας που ακούγεται ως πρώτη λέξη του ποιήματος «Άνδρα μοι έννεπε Μούσα πολύτροπον...», «τον άντρα, Μούσα, τον πολύτροπο να μου ανιστορήσεις», που διαβάζουμε στη μετάφραση του σχολικού μας βιβλίου.

Περικλής Νεοφύτου: Και μόνο από το προοίμιο της Οδύσσειας θα μπορούσαμε να καταλάβουμε γιατί είναι ήρωας: κυρίευσε την Τροία με δικό του σχέδιο, ταξίδεψε ως τα πέρατα του κόσμου, γνώρισε πολλών ανθρώπων τους τόπους και τη σκέψη, αγάπησε και προσπάθησε να προστατέψει τους συντρόφους του, τους «εταίρους»... Ξέρουμε όμως και τα άλλα του μεγάλα κατορθώματα, ήδη από την Τρίτη Δημοτικού: τύφλωσε τον θηριώδη Κύκλωπα, έσωσε τους συντρόφους του από τη μάγισσα Κίρκη και τις ανθρωποφάγες Σειρήνες, από τη Σκύλλα και τη Χάρυβδη, επέστρεψε στην Ιθάκη, εξολόθρευσε τους εκατό μνηστήρες σχεδόν μόνος του (με βοήθεια μόνο τον γιο του και άλλους δύο πιστούς υπηρέτες), ξανακέρδισε το βασίλειό του και τη γυναίκα του.

Βέρα Κουσίδου: Αυτά δεν τα κάναμε ακόμη στο μάθημα. Τώρα είμαστε στην ε΄ ραψωδία στην Ωγυγία, στο νησί της Καλυψώς, που τον κρατά αιχμάλωτο επτά χρόνια και τον θέλει για άνδρα της. Οι θεοί όμως αποφασίζουν να τον απελευθερώσουν. Η Καλυψώ δεν χαίρεται και πολύ, κάνει, όμως μια τελευταία απόπειρα. Η συνέχεια μπροστά σας:

Κατερίνα Ματέλλα: Μα καλά τυφλός είσαι; Σε θέλω εγώ, μια θεά! Έχεις δει πιο όμορφη από μένα; Δες που θα μένεις: σε έναν επίγειο παράδεισο. Πες το ναι και θα σε κάνω αθάνατο! Και πάντα νέο! Κανένα πρόβλημα δεν θα έχεις ποτέ! Ξέρεις, κακομοίρη μου, τι θα περάσεις στη θάλασσα και την Ιθάκη, αν φύγεις μακριά μου, για αυτήν την (πώς την είπαμε;) Πηνελόπη; Δηλαδή, πιο ωραία είναι από μένα; Θνητή αυτή, θεά εγώ!

Ραφαέλα Νικολή: Μην με ξεχνάς, Οδυσσέα. Είκοσι χρόνια σε περιμένω και αρνούμαι όλους τους μνηστήρες. Θυμήσου το σπίτι μας που μαζί το φτιάξαμε, τον Τηλέμαχό μας που σε περιμένει να γυρίσεις, την πατρίδα σου και τους ανθρώπους σου. Εμείς είμαστε οι άνθρωποί σου Οδυσσέα! Για μας έκανες ό,τι έκανες τα κατορθωμά σου. Είμαστε η πατρίδα σου, είμαστε οι αγάπες σου, είμαστε αυτό που ζητά η καρδιά σου!

Δημήτρης Κοκκάλας: «Ω σεβαστή θεά, παρακαλώ σε μην πικραίνεσαι μαζί μου. Το είδα και καλά το ξέρω, η Πηνελόπη αντίκρυ σου, όσο κι αν δεν της λείπει η φρόνηση, σου υπολείπεται και στη μορφή και στο παράστημα. Είναι θνητή κι εσύ 'σαι αθάνατη, στον χρόνο αγέραστη. Κι όμως εν γνώσει μου το θέλω και το επιθυμώ, απ' το πρωί ως το βράδυ, σπίτι μου να γυρίσω, να δω κι εγώ τη μέρα της επιστροφής.»

Μάριος-Αντώνιος: Αυτός είναι και ο βασικός λόγος που θεωρούμε τον Οδυσσέα μεγάλο ήρωα. Πολλοί άλλοι αντιμετώπισαν και νίκησαν τέρατα και δυσκολίες με τη δύναμη και την εξυπνάδα τους. Ο Οδυσσέας μας, όμως, όταν έχει να επιλέξει ανάμεσα σε μια θεϊκή τελειότητα και στη νοσταλγία του για το πρόσωπα που αγαπά, ατελής, φθαρτό και εφήμερο, προτιμά το δεύτερο. Στη ζυγαριά της θείας τελειότητας και της ανθρώπινης προσωπικότητας βαραίνει ο Άνθρωπος. Η Οδύσσεια είναι ο πρώτος μεγάλος ύμνος στο ανθρώπινο πρόσωπο και ο Οδυσσέας ο πρώτος ήρωας που το ενσαρκώνει.